

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1102/2016
19.10.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радослав Паповић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3462/15 од 03.03.2016. године, у седници одржаној 19.10.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3462/15 од 03.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору П бр.17/15 од 26.10.2015. године, тужена је обавезана да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, слободe и права личности и неоснованог лишења слободe, исплати износ од 800.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 144.100,00 динара, док је преко досуђеног износа, а до траженог износа од 10.000.000,00 динара тужбени захтев одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3462/15 од 03.03.2016. године, жалба тужиоца је одбијена, а жалба туженог делимично усвојена, па је првостепена пресуда у усвајајућем делу, као и у делу одлуке о трошковима поступка, делимично преиначена, тако што је тужбени захтев за исплату нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, слободe и права личности и неоснованог лишења слободe преко износа од 500.000,00 динара до износа од 800.000,00 динара, са законском затезном каматом, одбијен, па је тужена обавезана да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 196.100,00 динара са законском затезном каматом почев од 26.10.2015. године па до исплате, док је првостепена пресуда у побијаном одбијајућем делу и преосталом непреиначеном усвајајућем делу

потврђена и жалба тужене у том делу одбијена. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд као ревизијски пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац (рођен ... године), дипломирани ..., запослен у ... „ББ“ на месту директора набавне службе је на основу решења истражног судије Окружног суда у Сомбору од 31.07.2009. године притворен, јер је против тужиоца и других лица која су руководила ..., „ББ“ покренут кривични поступак. Након истека притвора у трајању од једног месеца, решењем Окружног суда у Сомбору Кв бр.191/09 притвор је продужен за још два месеца, да би решењем истог суда од 23.10.2009. године притвор одређен против тужиоца укинут. Тужилац је у притвору провео укупно 85 дана. Против тужиоца је покренут кривични поступак због кривичног дела из члана 234. став 3. у вези са чланом 35. КЗ, а пресудом Вишег суда у Сомбору К 143/10 од 17.07.2014. године, тужилац је ослобођен оптужбе, јер није доказано да је учинио кривично дело које му је стављено на терет. Пре овог кривичног поступка, тужилац је пресудом Општинског суда у Кули К 23/02 био осуђен условно осудом због кривичног дела из члана 139. став 1. тачка 3. КЗ, а које је брисано решењем истог суда, као и по пресуди Општинског суда у Кули К 68/08 за кривично дело из члана 278. став 4. КЗ, по којем му је такође била изречена условна осуда. За време док је био лишен слободе, тужилац се нашао у специфичном режиму живота, у окружењу у коме су се налазила починиоци разних кривичних дела, у амбијенту где су били лоши услови хигијене и исхране. Тужиоца су редовно посећивали супруга и деца, обавештавајући га о догађајима у ..., као и о писању штампе о његовом случају, где је био представљен као део руководства фабрике које је извршила пљачку, због чега је фабрика престала са радом. Тужилац је осећао срамоту и кривицу, било му је жао супруге и деце који су били изложени увредама због тога што се он налазио у притвору. Након пуштања на слободу, тужилац је остао без примања, јавили су се породични проблеми, што га је довело до душевне кризе која је кулминирала покушајем самоубиства 24.10.2010. године. Тужилац је потом био на психијатриском лечењу, а кад се опоравио од тешког душевног стања у коме се налазио, запослио се у ..., што се позитивно одразило на његов брак и породицу.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је делимично усвојио тужбени захтев тужиоца, досуђујући му на име претрпљених душевних болова по свим основима јединствени износ од 800.000,00 динара.

Другостепени суд је одлучујући о жалбама парничних странака, делимично преиначио првостепену пресуду, тако што је досуђен износ новчане накнаде нематеријалне штете по наведеном основу смањено на 500.000,00 динара, оцењујући да је тај износ адекватна сатисфакција за трпљења којима је тужилац био изложен.

Оцењујући наводе ревизије, Врховни касациони суд налази да је другостепени суд правилно применио одредбе члана 200. Закона о облигационим односима приликом одмеравања правичне новчане накнаде за тражени вид нематеријалне штете.

Наиме, Врховни касациони суд налази да је у контексту утврђеног чињеничног стања, које се ревизијом сагласно одредби члана 407. став 2. ЗПП не може побијати, другостепени суд правилно применио наведену законску одредбу утврђујући да износ од 500.000,00 динара представља правичну новчану накнаду нематеријалне штете, коју је тужилац претрпео неоснованим лишењем слободу у утврђеном трајању. Супротно наводима ревизије, другостепени суд је имао у виду све околности конкретног случаја, посебно трајање периода у ком је тужилац био лишен слободу, тежину и природу кривичног дела које му је стављено на терет, његове породичне прилике, као и друге околности које су утицале на природу и тежину трајања душевних болова, као што је и његова ранија осуђиваност за слична кривична дела. Досуђивањем наведеног износа остварује се принцип правичности у складу са одредбом члана 200. ЗОО, коју у ставу другом прописује да ће приликом одлучивања о захтеву за накнаду нематеријалне штете, као и у висини њене накнаде, суд водити рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи та накнада, али о томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом.

Из напред изнетих разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић